

EN EVIG RETTFERDIGHET.

Av universets og jordens tilsynelatende rent materielle forhold utvikles veener med tanker og moralske følelser (forskjell på ondt og godt) (kunnskapens tre). Og dette skjer altså etter årsaksloven, med nødvendighet.

Men da må det også stå tanker og moralske begreper bak det hele. Hele universet må være gjennemtrent av dette, selv om det først kommer frem i topputviklingen som blomst og frukt i plantens og treetets utvikling. Derfor er materialismen vitenskapelig uholdbar. Dens lære er som en tryllekunstner som på forhånd har puttet ned i lommen på en det han senere vil ta frem (tanker og moralske følelser, bevisst hetens kjemsgjerning). Derfor er det også en evig rettferdighet, en nemesis som ingen undgår. Guds møllestener som maler langsomt men sikkert og grundig. Det er nettopp utviklingen. Dette ligger i hele verdensordningens struktur som er moralsk. Det kan så ofte se ut som det ikke er så for på den ene side gjelder motsetningens lov, og jordlivets utvikling er endnu bare i sin begyndelse, på den annen side har Gud sine egne veier som vi ikke alltid med en gang forstår. Men når en har grundig studert menneskehetens historie og har et på erfaringer rikt liv bak sig, så må en med styrke bekrefte denne erkjennelse som en evig rettferdighet som alle tiders vis-menn har talt om og alle folk fått føle, og som så tydelig har åpenbart sig i slektens historie. All skyld hevner sig på jorden. Og det er underbart å iaktta på hvilken måte dette skjer og hvorledes det individuelle og kollektive her flettes inn i hverandre. Der er ingen kjemsgjerning som trer så klart frem i historiens lys og menneskeslektens erfaring som denne.

Derfor kan vi trygt overlate heven og gjengjeldelsen til Herren. Han gjør grundig arbeide og vet i ramme de riktige og på den riktige måten. Folkene undgår alldrig den Gudsdom de har nedkaldt over sig. Heller ikke den enkelte, selv om det i det ytre undertiden kan se anderledes ut. Det kan ta tid, men skjer uvegerlig. Men de uskyldige gir Gud på en vidunderlig måte øreisning og vellsignelse når de overgir sig til Hans varetekt. Ja, selv den skyldige regnes hans tro til rettferdighet når han av hjertet bekjenner sin skyld, omvender sig og tror. Således vil Gud også øreise oss.

(sgd) Vidkun Quisling.

Den evige rettferdighet.

Av universet og jordens tilsynelatende mest materielle forhold utvikles vesner med tanker og moralske følelser (ferskpell på godt og ondt kunnskapsrett) og dette skjer alt sammen etter årsaksløse. Med nødvendighet.

Men da må det også stå tanker og moralske begreper bak det hele. Slike universet må være gjennomtenkt, og dette, selv om det først kommer frem i topputviklingen som blomst og frukt i planens og treets utvikling. Derfor er materialismen vitenskapelig uholdbar. Jesus bare er som en tyllkunstner som på forhånd har pultet ned i tomrommet på en art han kunne vil ta frem (tanker og moralske følelser) hvis det behøves kjemngjering.) Derfor er det også en evig rettferdighet, en guddommelig rettferdighet en nemesis som ingen unger. Guds mellestene som man saqsomt, men sikket og grüddig. Det er nok utvikling. Dette ligger i alle verdens ordninger.

strukturen som er moralsk. Det kan
 så ofte se ut som det ikke er så,
 for på den ene side gjelder motssetningen
 lov, og jordens utvikling er un-
 bare i sin begynnelse, på den annen
 side har Gud sin egne men som vi
 ikke alltid engang forstår. Men
 når en engang har grundig studert
 menneskets historie og har et
 på erfaring rett for bak seg, så
 må en med skapte bekræfte denne
 erkjennelse om en evig rettferdighet
 som alle ides vismenn har talt
 om og alle folk følt, og som
 så tydelig har åpenbart seg i
 sletens historie. All skyld ligger
 seg på jorden. Og det er indubt
 å iakta på hvilken måte det
 skjer, og hvorledes det individuelle
 og kollektive har blitt sin i
 tvendene. Det er ingen skjens-
 gjerning som tre så klart frem
 i historiens lys om menneskets
~~beten~~ erfaring som denne.
 Derfor kan vi trygt overlate her-
 nen og gjeldgjeldene til Herren
 Han gjør grundig arbeid og ved
 å ramme de riktige og på den
 riktige måte. Folkene ingår

3

altri du Gudstom du har makadok
over sig. Heller ikke du enkelte,
selv om det i det ytre tunderiden
kan se anderledes ut. Det kan ta
tid, men ~~det~~ skjue innerlig.

Men de uskyldige gir Gud på en
vidunderlig måte oppreisning og
velsignelse når de overgir sig til
Hans varetekt. Ja, selv den
skyldige regnes hans tro til rett-
ferdighet når han av hjertet
betyr sin skyld, omvender sig
og tror.